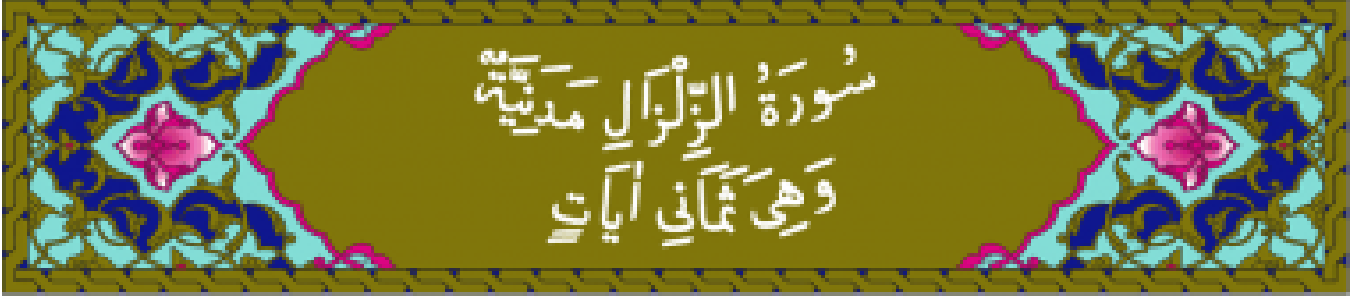

Zilzal Suresi ve Meali

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَ أَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَعْيَادَهَا ۝٤ يَا أَيُّهَا رَبِّكَ
أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصُدُّ النَّاسُ أَلْفَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝٦ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨

99- ZILZÂL SÛRESİ

[Medîne devrinde nâzil olmuştur, 8 âyettir.]

Rahmân, Rahîm olan Allah'ın ismiyle

1, 2, 3 Yer, (o şiddetli) **zilzâl**'iyle (sarsıntısıyla) sarsıldığı; yeryüzü, ağırlıklarını (dışarıya) çıkardığı ve insan: “Buna ne oluyor?” dediği zaman!

4- O gün (yer, bütün) haberlerini anlatır.

5- Çünkü Rabbin, (bunu) ona vahyetmiştir (emretmiştir).⁽¹⁾

6- O gün insanlar, amelleri(nin karşılığı) kendilerine gösterilmek için (mahşer yerinden) bölük bölük (Cennet ve Cehennemdeki yerlerine) döner(ler).

7- Artık kim zerre kadar bir hayır yapıyorsa, onu görecek!

8- Kim de zerre kadar bir şer işliyorsa, onu görecek!⁽²⁾

(1) “Şu sûre kat’iyen ifâde ediyor ki, küre-i arz (yeryüzü), hareket ve zelzelesinde (depremde) vahiy ve ilhâma mazhar olarak emir tahtında (altında) depreniyor. Bazen de titriyor. (...) Kadîr-i zü’l-Celâl (sonsuz kudret ve celâl sâhibi olan Allah), (hava, su, toprak ateş gibi) her bir unsura çok vazîfeler vermiş ve her bir vazîfede çok netîceler verdiriyor. Bir unsurun bir tek vazîfesinde, bir tek netîcesi çirkin ve şer ve musîbet olsa da, sâir güzel netîceler bu netîceyi de güzel hükümüne getirir. Eğer bu tek çirkin netîce vücûda(meydana) gelmemek için, insana karşı hiddete gelmiş o unsur o vazîfeden men’ edilse, o vakit o güzel netîceler adedince hayırlar terk edilir ve lüzumlu bir hayrı yapmamak, şer olması haysiyetiyle, o hayırlar adedince şerler yapılır. Tâ bir tek şer gelmesin gibi, gâyet çirkin ve hilâf-ı hikmet ve hilâf-ı hakîkat (hikmet ve hakîkatin zıddı) ve kusurdur. Kudret ve hikmet ve hakîkat kusurdan münezzehtirler (berîdirler). Mâdem bir kısım hatâlar, unsurları ve arzı hiddete getirecek derecede bir şümûllü isyandır ve çok mahlûkâtın hukûkuna bir tahkîrli (aşağılayıcı) tecâvüzdür. Elbette o cinâyetin fevkalâde çirkinliğini göstermek için, koca bir unsura, küllî (umûmi) vazîfesi içinde ‘Onları terbiye et!’ diye emir verilmesi, ayn-ı hikmettir ve adâlettir (hikmet ve adâletin ta kendisidir) ve mazlumlara ayn-ı rahmettir.” (Sözler, 14. Söz, 39-41)

(2) “Âyâ (acabâ)! Bu insan zan eder mi ki başı boş kalacak? Hâşâ! Belki insan, ebede meb’ustur(gönderilmiştir) ve saâdet-i ebediyeye (Cennete) ve şekâvet-i dâimeye (Cehenneme) namzeddir. Küçük-büyük, az-çok her amelinden muhâsebe görecek (hesâba çekilecek). Ya taltîf edilecek veya tokat yiyecek!” (Lem’alar, 17. Lem’a, 145)